

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Radimem Kadlčákem ve věci

žalobkyně: **A. S.**, narozená X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2025, č. j. MV-179666-4/SO-2024,

takto:

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2025, č. j. MV-179666-4/SO-2024, kterým byly nově posouzeny důvody neudělení dočasné ochrany se závěrem, že je dán důvod pro neudělení dočasné ochrany podle § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 65/2022 Sb.“), a § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobkyně na území. Nadepsanému rozhodnutí přitom předcházela Informace o důvodech neudělení dočasné ochrany Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 25. 10. 2024, č. j. OAM-0379277-11/DO-2024, vydaná podle § 3 zákona č. 65/2022 Sb. ve spojení s § 4 odst. 2 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dočasné ochraně“), kterou žalobkyni nebylo uděleno oprávnění k pobytu na území za účelem dočasné ochrany, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobkyně na území podle § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb. ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.
- Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou v daném případě splněny podmínky řízení. Žaloba, kterou žalobkyně podala, směřuje proti rozhodnutí žalovaného, a tudíž se jedná o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, která je jako institut upravena v části třetí hlavy druhé prvním dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) – tj. v § 65 až § 78.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze takovou žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Z odstavce 4 téhož ustanovení vyplývá, že zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.
4. Dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
5. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 věty první téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dle odstavce 3 věty první téhož ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
6. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb. se na řízení o udělení dočasné ochrany obdobně použijí ustanovení zákona o pobytu cizinců na území České republiky o udělování víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území České republiky. Dle odstavce 3 téhož ustanovení, nestanoví-li tento zákon jinak, použije se na udělování dočasné ochrany podle tohoto zákona zákon o dočasné ochraně cizinců. Ve věcech, které zákon o dočasné ochraně cizinců neupravuje, se použije zákon o pobytu cizinců na území České republiky.
7. Dle § 5 odst. 7 zákona č. 65/2022 Sb. se ve věci neudělení nebo odnětí dočasné ochrany použije zákon o dočasné ochraně cizinců. Důvodová zpráva k zákonu č. 65/2022 Sb. současně uvádí, že je explicitně stanoveno, že zákon o dočasné ochraně cizinců se použije pro případná řízení o odnětí nebo ve věci neudělení dočasné ochrany.
8. Podle § 17 odst. 1 zákona o dočasné ochraně cizinců lze žalobu proti rozhodnutí ministerstva podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí.
9. V kontextu nyní projednávané věci je nutno dále upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2023, č. j. 5 Azs 39/2023-24, v němž bylo formou právní věty konstatováno, že *„žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza podle § 180e zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, kterou cizinec podal poté, co byl informován o důvodech neudělení dočasné ochrany s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona ve spojení s § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, je řádným oprávněným prostředkem ve smyslu § 5 a § 68 písm. a) s. ř. s., který je třeba vyčerpat před podáním žaloby ve správním soudnictví. Zároveň bylo v odkazovaném rozsudku vyloženo, že „stěžovatelka může podat žalobu až poté, co bude o její žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza rozhodnuto. Dlužno dodat, že soudní výluka v § 171 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců dopadající na rozhodnutí o neudělení dlouhodobého víza a rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza se zde neuplatní. Ve své podstatě se totiž nejedná o neudělení víza, nýbrž neudělení dočasné ochrany – žalovaný svým rozhodnutím vlastně vyloučil stěžovatelku z dočasné ochrany a tato má možnost domáhat se soudní ochrany. Opačný závěr by byl v rozporu s § 17 zákona o dočasné ochraně, jehož použití Lex Ukrajina nevylučuje [a contrario § 4 odst. 2 písm. a)], naopak na tento zákon výslovně odkazuje (§ 4 odst. 3).“* Nejvyšší

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správní soud zde také vyslovil, že právě „§ 17 zákona o dočasné ochraně výslovně zaručuje soudní přezkum rozhodnutí ve věci dočasné ochrany, byť po vyčerpání řádného opravného prostředku“. Možno doplnit i usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2023, č. j. 8 A 6/2023-13, který v obdobném případě vyhodnotil, že „žalobu ve věci dočasné ochrany je v souladu s § 17 odst. 1 zákona o dočasné ochraně třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení (konečného) rozhodnutí“, jakož i usnesení téhož soudu ze dne 21. 7. 2022, č. j. 10 A 58/2022-25, v němž bylo uvedeno, že „...cizinci v případech dočasné ochrany dle zákona č. 65/2022 Sb. přístup k soudnímu přezkumu přiznává speciální pravidlo v § 17 zákona o dočasné ochraně cizinců ve spojení s § 4 odst. 3 zákona č. 65/2022 Sb. a má proto aplikační přednost před výlukou ze soudního přezkumu dle § 171 zákona o pobytu cizinců.“

10. Na základě shora uvedené právní úpravy a citované judikatury tak soud konstatuje, že se v posuzované věci v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. uplatní zvláštní lhůta pro podání žaloby 15 dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí podle § 17 odst. 1 zákona o dočasné ochraně, přičemž pro počátek běhu lhůty bylo směrodatné doručení tohoto rozhodnutí žalobkyni dne 21. 1. 2025 (viz doručka napadeného rozhodnutí).
11. V řešeném případě je tedy dle soudu zřejmé, že dnem určujícím počátek shora uvedené lhůty bylo v případě žalobou napadeného rozhodnutí úterý 21. 1. 2025, přičemž tak lhůta 15 dnů pro podání žaloby počala plynout ve středu 22. 1. 2025 a skončila ve středu 5. 2. 2025.
12. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby ji žalobkyně nejpozději dne 5. 2. 2025 předala soudu, nebo jemu zaslala prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předala orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobkyně neučinila, neboť žalobu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence zaslala až dne 14. 2. 2025, jak vyplývá z informace České pošty o zásilce č. EE214311842CZ (pozn. soudu – založena v soudním spisu včetně obálky dotčené zásilky), tj. po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby proti napadenému rozhodnutí. Lhůta pro podání žaloby tedy v projednávaném případě nebyla zachována. K tomu soud pro úplnost dodává, že předmětná žaloba byla doručena dne 17. 2. 2025 konkrétně Městskému soudu v Praze, který ji následně ve smyslu § 17 odst. 2 zákona o dočasné ochraně usnesením ze dne 24. 2. 2025, č. j. 19 A 6/2025-17, postoupil zdejšímu soudu jako místně příslušnému.
13. S ohledem na vše výše uvedené soud shledal, že žalobkyně podala žalobu opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená lhůta 15 dnů k jejímu podání dle § 17 odst. 1 zákona o dočasné ochraně. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost výrokem I. usnesení odmítl.
14. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně výrokem II. usnesení v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. března 2025

Mgr. Radim Kadlčák v.r.
samosoudce